یادداشت

ورود به تیم ملی ممنوع!

ناصر نامدار

بالاخره لیست تیم ملی برای بازی حساس مقابل تیم ملی عراق اعلام شد. مارک ویلموتس سرمربی بلژیکی که به دلیل واریز نشدن حقوق به حسابش قصد نداشت به تهران بیاید با حل نسبی این مشکل شنبه شب وارد تهران شد. اما لیست او قبل از این که خودش «قدم‌رنجه» کند و به تهران بیاید اعلام شد. فدراسیون فوتبال صبح شنبه لیست تیم ملی را اعلام کرد و طبق معمول این لیست هم با تحلیل‌هایی موافق و مخالف مواجه شد. اغلب سوالاتی که درباره این لیست به وجود آمده بود مربوط به غیبت بازیکنانی مثل مهدی ترابی، اشکان دژاگه، مهرداد محمدی، سعید عزت اللهی، علیرضا جهانبخش و سامان قدوس بود. البته وضعیت این نفرات مشخص است. مثلا ترابی فعلا جا دارد و قطعا در اردوهای بعدی حاضر خواهد بود. دژاگه مصدوم بوده و کم کم دارد از لیست نفرات الیت کنار می‌رود. مهرداد محمدی هم مثل ترابی فعلا فرصت دارد. عزت اللهی هم تازه از بند مصدومیت رها شده است. جهانبخش همچنان در برایتون روز خوش نمی‌بیند و ویلموتس فعلا نمی‌خواهد او را از فضای تیم باشگاهی‌اش خارج کند. قدوس هم محروم است و بعد از محرومیت دوباره در تیم ملی خواهد بود. اما درباره ۴ بازیکن سرخابی اوضاع متفاوت است و به نظر می‌رسد آن‌ها به دلایل مختلفی نباید دیگر به تیم ملی فکر کنند.

شجاع؛ لیست سیاه؟

مدافع پرسپولیس در یکی دو فصل اخیر پیشرفت زیادی از خودش نشان داد و امیدوار بود بعد از آمدن ویلموتس به جای کارلوس کی‌روش فرصت حضور در تیم ملی را پیدا کند. چرا که به نظر می‌رسید او به دلیل مصاحبه علیه کی‌روش در فهرست سیاه این مربی قرار گرفته است. اما آمدن ویلموتس هم تغییری در وضعیت خلیل‌زاده ایجاد نکرد. در کمال تعجب، ویلموتس هم به سراغ گزینه‌هایی مثل محمد حسین کنعانی زادگان، سید مجید حسینی، سیاوش یزدانی و مرتضی پورعلی گنجی برود. تقریبا همه کارشناسان معتقدند شجاع در این دو سال حداقل لیاقت حضور در اردوهای تیم ملی را داشته است اما این که چرا هیچ کدام از مربیان تیم ملی او را دعوت نمی‌کنند بسیار عجیب است. این مساله باعث شده شائبه حضور او در لیست سیاه فدراسیون (و نه تیم ملی) تقویت شود. هر چند این هم منطقی نیست و اگر مربی تیم ملی بخواهد او را دعوت کند کسی نمی‌تواند مقابل این خواسته ایستادگی کند. با این وجود به نظر می رسد تیم ملی برای شجاع طلسم شده و او مثل خیلی از بازیکنان سرشناس در سرتاسر جهان راهی به تیم ملی کشورش پیدا نمی‌کند.

شجاعیان؛ رباط لعنتی!

هافبک طراح و خوش تکنیک استقلال این روزها دچار مصدومیت دوباره از ناحیه رباط صلیبی شده است. او همین دیروز زانوی مصدومش را به تیغ جراحی سپرد و به این ترتیب تا پایان فصل غایب خواهد بود. این اتفاق در حالی رخ داد که شجاعیان یکی از بهترین بازیکنان استقلال در بازی‌های ابتدایی فصل بود و حتی وقتی استقلال بد بازی می‌کرد و بدتر نتیجه می‌گرفت او خوب بود. شجاعیان با این نمایش‌ها بسیار امیدوار بود به تیم ملی دعوت شود. اتفاقی که قبلا در زمان کارلوس کی‌روش هم رخ داده بود. اما بدشانسی انگار قرار نیست از سر این بازیکن دست بردارد. او در اوایل فصل گذشته هم دچار همین مشکل شد و مدت زیادی از فصل را غایب بود. در سطح بالای فنی داریوش کسی تردید ندارد اما به نظر می‌رسد تیم ملی برای او هم طلسم شده است. هر وقت او اوج می‌گیرد و خودش را به سطح بازیکنان ملی پوش می‌رساند مصدومیت لعنتی رباط صلیبی از راه می‌رسد و داریوش را ناکام می‌گذارد. آیا شجاعیان ۲۷ ساله بالاخره می‌تواند این طلسم را بشکند و به کمترین حقش که حضور در اردوی تیم ملی است برسد؟

علیپور؛ در سایه

درست است که علی علیپور الان در بدترین برهه حضورش در پرسپولیس به سر می‌برد اما مگر می‌شود کیفیت خوب او را زیر سوال برد؟ او دو فصل پیش آقای گلی لیگ برتر شد و پارسال در رده دوم بهترین گلزن فصل جای گرفت. الان بهترین گلزن پرسپولیس در تاریخ لیگ برتر است و در چند دربی کار را برای پرسپولیس درآورده است. او به هر حال الان در وضعیت خوبی نیست و طبیعتا کسی انتظار ندارد به تیم ملی دعوت شود. اما واقعیت این است که علیپور در بهترین روزهایش هم شانس چندانی برای رسیدن به تیم ملی نداشت. در این سالها درخشش سردار آزمون و در کنار او مهدی طارمی (و البته هماهنگی بالای این دو نفر) باعث شده مربیان تیم ملی نیازی به دعوت از دیگر مهاجمان نداشته باشند. تقریبا همه مهاجمان ایرانی که الان مشغول بازی هستند زیر سایه زوج موفق سردار و طارمی قرار دارند و بسیار بعید است فرصتی برای بازی در تیم ملی پیدا کنند. اگر هم یکی از این دو نفر نباشند، کریم انصاری فرد و بقیه هستند. به این ترتیب علیپور هم همچنان از تیم ملی دور خواهد ماند.

اسماعیلی؛ سبک بازی

از هر کدام از طرفداران استقلال که بپرسید کدام بازیکنان در سالهای اخیر بهتر از بقیه بازی کرده‌اند، قطعا یکی از جواب‌های‌شان فرشید اسماعیلی است. هافبک جوان و جسور استقلال در این سال‌ها به قدری خوب و مثبت بازی کرده که تبدیل به یکی از محبوب‌ترین بازیکنان این تیم شده است. هواداران استقلال حالا دیگر پنالتی چیپ او به پرسپولیس را هم فراموش کرده‌اند. استقلالی‌ها منتظر بودند با آمدن ویلموتس، در فهرست‌های اخیر تیم ملی نام شماره ۸ خودشان را ببینند. اما انگار او هم مشکلی نامشخص دارد. سبک بازی او بسیار جسورانه و چشم نواز است و همین باعث شده بازی او کاملا به چشم بیاید. اما انگار همین مساله برایش دردسرساز شده است. نه کی‌روش و نه ویلموتس انگار علاقه‌ای به سبک بازی اسماعیلی ندارند و این در حالیست که تیم ملی در پست هافبک به چنین بازیکنانی نیاز دارد. خط هافبک تیم ملی مدتهاست با نفراتی ثابت و با سبکی مشخص بازی می کند و شاید حضور یکی مثل اسماعیلی باعث تغییراق مثبتی در تیم ملی شود. اما تصمیم گیرنده اصلی در این باره سرمربی تیم ملی است و تا او نخواهد اسماعیلی ملی‌پوش نخواهد شد.

پنج‌ضلعی بالانشینی

نیمه بالای جدول!

سعید شمس

مثلث اول لیگ در حالی تمام شد که طبق انتظار سپاهان، شهر خودرو، پرسپولیس، استقلال و تراکتور حساب‌شان را از سایرین جدا کردند و خود را به عنوان مدعیان جدی قهرمانی شناساندند. در زیر نگاهی می‌اندازیم به پنج‌ضلعی‌ای که فقط با هدف اول شدن به ادامه لیگ برتر فوتبال نگاه می‌کنند.

سپاهان؛ طلسم قلعه‌نویی می‌شکند؟

سپاهان اصفهان از ۱۰ بازی ۲۲ امتیاز گرفته است تا به لطف یک بازی کمتر شهرخودرو، ثلث اول لیگ را با بالانشینی تمام کند. شاگردان امیر قلعه‌نویی، که به اتفاق نفت مسجدسلیمان تیم بدون شکست این مسابقات هستند، از همان اولین هفته که با سه گل شاهین را در بوشهر شکست دادند، نشان دادند عزم خود را برای قهرمان شدن جزم کرده‌اند. این مساله با توجه به نوع نمایشی که زردپوشان از خود نشان داده‌اند و البته خط دفاعی‌ای کاملاً آماده و هماهنگ، اصفهانی‌ها را شایسته قهرمان شدن معرفی می‌کند. البته آنها می‌دانند که چهار مدعی دیگر هم تا بن دندان مسلح هستند و به راحتی کوتاه نمی‌آیند.

شهر خودرو؛ بالانشینی یحیی

شهرخودرو مشهد در حالی در رتبه دوم به تعطیلات رفت که با توجه به دیدار عقب‌افتاده‌اش با گل‌گهرِ قعرنشین می‌توان این تیم را به لحاظ امتیازگیریِ موفق‌ترین تیم ۱۰ هفته اول لیگ دانست. زرشکی‌پوشان به مانند تیم‌های قبلی یحیی گل‌محمدی در ۹۰ دقیقه فوتبالی روان با پاس‌های پرشمار را به نمایش می‌گذارند تا بتوان گفت فقط اتفاق‌های فوتبالی می‌تواند آنها را از کورس مدعیان قهرمانی جدا کند. باید دید شهرخودرویی‌ها می‌توانند در دومین سال پوست‌اندازی عنوان پرطمطراق قهرمانیِ لیگ برتر را از آن خود کنند یا در کورس پنج‌ضلعیِ ناکام خواهند شد.

پرسپولیس؛ سایه پرنگ برانکو

کسب ۱۹ امتیاز از ۱۰ بازی حتی اگر توأم با سه شکست برابر رقیبان اصلی باشد، به خودی خود نمی‌تواند نتیجه‌ای ناامیدکننده باشد. پرسپولیس در حالی با ۶ پیروزی و سه شکست و یک تساوی سومین تیم جدول است که همچنان سایه پررنگ برانکو ایوانکوویچ، گابریل کالدرون را رها نمی‌کند. قرمزها مثل هر تیم دیگری که قرار است بعد از سه بار قهرمان شدن از عنوان‌شان دفاع کنند، کاری بسیار دشوار را پیش روی خود می‌بینند. اما با توجه به تجربه این تیم و بازیکنانی که در خطوط مختلف دارد، قهرمانی‌اش بعید نمی‌نماید. هرچند قهرمان نشدن حتی اگر تلخ باشد، برای تیمی که هت‌تریک قهرمانی را چند ماه پیش جشن گرفته است نباید اتفاقی ناگوار قلمداد شود.

استقلال؛ غیرقابل پیش‌بینی مثل استرا

پنج بازی چهار گل سه امتیاز، پنج بازی ۱۷ گل ۱۵ امتیاز. این آمار استقلالِ استراماچونی را از پایین‌نشینی به بالانشینی رساند تا آبی‌ها به عنوان اتفاق خارق‌العاده پنج هفته دوم ثلث اول لیگ شناخته شوند. آبی‌ها اکنون هم اعتمادبه‌نفس بالایی دارند و هم اینکه به لحاظ فنی و آمادگی از شرایط خوبی برخوردارند و از همه مهم‌تر عادت به گل زدن پیدا کرده‌اند تا بتوان گفت استقلال برای رسیدن به صدر جدول و در نهایت قهرمانی فقط یک مشکل دارد، آن هم چیزی جز این نیست که رقیب‌هایی کاملاً آماده و جدی در راه قهرمان شدن دارند. باید منتظر ماند و دید استقلال استرا می‌تواند بعد از ۶ سال ناکامی طعم خوش قهرمانی را بچشد یا...

تراکتور، سقوط آزاد

هیچ چیز برای یک مدعی بدتر از این نیست که در اوج کورس قهرمانی در باختن هت‌تریک کند. تراکتور که به لحاظ مهره به لطف پول‌های محمدرضا زنوزی همه‌جوره دستش پر است، در حالی به باختن عادت کرده است که همه را به یاد فصل‌هایی می‌اندازد که در لحظه موعود کم می‌آورند. با این حال وقتی مصطفی دنیزلی قرار است با مهره‌هایی چون رشید مظاهری، احسان حاج‌صفی، مسعود شجاعی و چند بازیکن حرفه‌ای خارجی تیمش را برای رویاوریی با رقبا بفرستد، می‌توان منتظر درخشش دوباره و اوج‌گیری قرمزها بود. تراکتور ۱۰ دوره با حسرت قهرمانی لیگ را تمام کرده است و این بار فقط قهرمانی می‌خواهد، حتی اگر حریف‌هایی قلدر و حرفه‌ای پیش روی خود ببیند

وزنه‌برداری و فوتبال در صدر دوپینگ

تست ۳۰ ورزشکار ایران مثبت شد

ستاد ملی مبارزه با دوپینگ (نادو) در ۹ ماه نخست سال میلادی جاری تعداد ۸۷۰ نمونه از ورزشکاران رشته‌های مختلف گرفته است؛ از مجموع این نمونه ۳۰ نتیجه مثبت بوده است.

متولی کنترل، نمونه گیری و مدیریت دوپینگ در ورزش ایران با ستاد ملی مبارزه با دوپینگ (نادو) است؛ نهاد وابسته به فدراسیون پزشکی ورزشی که در راستای اهداف آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ (وادا) فعالیت های خود را پیگیری می کند.

در کنار وادا که سالیانه و به صورت سرزده برخی ورزشکاران را به لحاظ نمونه گیری و اطمینان از سلامت اخلاقی و کاری زیر نظر دارد، این ستاد هم موظف به کنترل معضل شوم دوپینگ در تمام فدراسیون ها و رشته ها است. این کنترل از طریق نمونه گیری در رقابت های باشگاهی و تمرینی و آنالیز آنها انجام می شود.

بر این اساس ستاد ملی مبارزه با دوپینگ در طول هر ماه بر اساس برنامه تمرینی و رقابتی ورزشکاران در رشته های مختلف و با اعزام افسران ویژه خود، اقدام به گرفتن تست دوپینگ از ورزشکاران رشته های مختلف می کند.

وزنه برداری و فوتبال در صدر متخلف ها

نتیجه این اقدام نادوی ایران طی ۹ ماه نخست سال میلادی جاری، اخذ ۸۷۰ تست دوپینگ از ورزشکاران ۱۹ رشته بوده است.

بر اساس آنالیز نمونه گیری های انجام شده و در مجموع، ۳۰ ورزشکار ایران دوپینگی شناخته شده اند. در این میان وزنه برداری بیشترین آمار را در میان رشته هایی که ورزشکارانشان به انجام اقدام غیر اخلاقی دوپینگ گرایش دارند، داشته است.

در ۹ ماه اول سال میلادی جاری، ۸ وزنه بردار اقدام به استفاده از مواد نیروزا کرده اند. در همین مدت نتیجه تست دوپینگ ۴ فوتبالیست شاغل در لیگ های باشگاهی هم مثبت اعلام شده است. دوچرخه سواری، تیراندازی و والیبال هم دیگر رشته هایی هستند که نتیجه آنالیز تست دوپینگ ورزشکاران‌شان، منجر به مثبت اعلام شدن برخی از آنها شده است.

مقایسه با وضعیت مشابه در سال ۹۷

تعداد ورزشکاران دوپینگی ایران در ۹ ماه نخست سال جاری میلادی نسبت به زمان مشابه سال قبل کاهش داشته است.

به گفته غلامرضا نوروزی دبیرکل ستاد ملی مبارزه با دوپینگ، سال ۲۰۱۸ میلادی و در این بازه زمانی (۹ ماه نخست) مجموع ۷۹۱ تست دوپینگ از ورزشکاران رشته های مختلف گرفته شد و نتیجه هم مثبت اعلام شدن نمونه گیری به عمل آمده از ۳۵ ورزشکار بود.

سال گذشته ایران به دلیل برخی مشکلات و از جمله مسائل مالی با مشکل تهیه «کیت» برای نمونه گیری قانونی و استاندارد از ورزشکاران مواجه بود و به همین دلیل تعداد نمونه گیری های در آن مقطع زمانی کمتر از امسال بود.

دیگر اینکه اوایل آبان ماه نتیجه تست دوپینگ یکی از دوومیدانی کاران ایران مثبت اعلام شد. این نمونه مثبت در آمار فوق که مربوط به ۹ ماه نخست سال میلادی است، لحاظ نشده است.

ستاد ملی مبارزه با دوپینگ در پایان هر سال میلادی عملکرد سالیانه خود در حوزه مبارزه با دوپینگ را به وادا گزارش می دهد.

۳۰ ورزشکار دوپینگی در ۱۹ رشته

نتیجه اقدام ستاد ملی المپیک برای نمونه گیری از ورزشکاران ۱۹ رشته که منجر به دوپینگی معرفی شدن ۳۰ نفر از آنها شده، به این شرح است:

رشته	تعداد نمونه گیری	نتایج مثبت
وزنه برداری	۱۷۵	۸
فوتبال	۲۶۱	۴
دوچرخه سواری	۳۷	۳
تیراندازی	۲۸	۳
والیبال	۳۶	۲
بسکتبال	۲۰	صفر
شنا	۲۸	یک
جودو	۵	صفر
تکواندو	۴۸	صفر
کشتی	۹	یک
کاراته	۲۰	صفر
ووشو	۳۵	۲
هندبال	۲۰	یک
دوومیدانی	۵۸	صفر
تنیس روی میز	۹	صفر
هاکی	۸	صفر
بدمینتون	۴	صفر
دانشگاهی (پاورلیفتینگ)	۳	۲
نابینایان و کم بینایان	۸	۲
۱۹ فدراسیون	۸۷۰	۳۰

هوادار آسوده بخواب، درخشان‌ها بیدارند!

رسول بهروش

حمیدخان درخشان فرموده‌اند: «پرسپولیس کالدرون فقط روی ضربات ایستگاهی و پنالتی به گل می‌رسد. آنها هیچی نمی‌شوند.» محض اطلاع الکس فرگوسن تمام دوران عرض می‌شود که غیر از این گل آخر جلوی فولاد، مطلقا هیچکدام از گل‌های پرسپولیس روی پنالتی، ضربات ایستگاهی، کرنر و حتی اوت دستی به دست نیامده. به عبارت دیگر تمام گل‌های به ثمر رسیده مقابل پارس جنوبی، نفت آبادان، استقلال، پیکان، شاهین و حتی بازی حذفی با ماشین‌سازی در جریان بازی بوده و از این بین، گل دوم در بوشهر بعد از رد و بدل شدن نوزده پاس سالم بین هشت بازیکن پرسپولیس به دست آمد؛ اما خب طبیعی است که عالیجنابان حسد، چیزهای دیگری ببینند و بگویند.

استاد مرتضی فنونی‌زاده اخیرا نسخه پیچیده که: «بهتر است کنعانی‌زادگان دفاع راست باشد» و البته پروفسور ضیا عربشاهی هم حکم کرده: «کالدرون از کوچینگ هیچی سرش نمی‌شود. تاکتیک‌های او باعث شده بازیکنی مثل ترابی به شدت افت کند.» همین ترابی که بنا به شهادت آمار تا اینجا دومین بازیکن موثر لیگ بوده است. البته که انتقادات نوبتی و معنادار از سوی حقوق‌بگیران شرکت پیشکسوتان کهن جای تعجب چندانی ندارد، اما کالدرون مخصوصا از حمیدخان درخشان باید حلالیت ویژه بطلبد؛ به هر حال او بنیان‌گذار سجده بقا در پرسپولیس است و به گردن مردم دین تاریخی دارد، کسی که تیمش پنج سال پیش بازی دو هیچ برده را جلوی نفت مسجد سلیمانی مساوی کرد که چهل دقیقه آخر یک بازیکن کمتر داشت. کالدرون و معدل حقیر دو امتیاز از هر بازی کجا، شما و تیم درخشان‌تان کجا حمیدخان؟

موریانه‌ها به جان تاج و تخت پرسپولیس افتاده‌اند و از هیچ تلاشی برای به خاک انداختنش فروگذار نیستند. این وسط «هوادار» کجاست؟ شکم‌سیر و سرخوش از قهرمانی‌های پیاپی، تیم و مربی‌اش را زیر مشت و لگدهای غیرمنصفانه رها کرده و فقط دنبال ناکامی آخر فصل است تا با بغض و اندوه، جای برانکو را خالی کند و پست‌های آتشین روی صفحه‌اش بگذارد.

در یک لیگ فشرده با پنج مدعی، هواداران پرسپولیس فعلا پایین‌ترین نرخ حضور در ورزشگاه طی یک دهه گذشته را به جا گذاشته‌اند و البته همچنان چشم و دل خیلی‌های‌شان دنبال خط و خال ستاره‌هاست؛ مثلا سروش رفیعی که فقط با یک شوت و دو پاس کلیدی، جزو ضعیف‌ترین بازیکنان لیگ نوزدهم بوده و همین دو روز پیش بالاخره صدای گل‌محمدی را هم در آورد، اما هنوز یک عده از کالدرون کینه به دل دارند که چرا ردش کردی! آسوده بخواب هوادار که درخشان‌ها بیدار بیدارند.

چرا دستمزد ویلموتس نباید پنهان بماند؟

آرمن ساروخانیان

بازگشت مارک ویلموتس به تهران سرمربی تیم ملی را دوباره در مرکز توجه رسانه‌ها قرار داده. هرچند مربی بلژیکی سکوت کرده و هیچ مصاحبه‌ای نداشته، ولی رسانه‌ها رفتار و تصمیماتش را زیر نظر دارند و آنها را تحلیل می‌کنند. دستمزد ویلموتس هم موضوع دیگری است که در روزهای گذشته به آن پرداخته شده.

مربی بلژیکی به خاطر دیر شدن پرداخت دستمزدش حاضر نبود به تهران بیاید و تنها پس از واریز پول بود که فعالیتش را از سر گرفت. در این میان رسانه‌ها مدعی شده‌اند که دستمزد این مربی بیشتر از تصور اولیه است و او و کادر فنی‌اش سالانه سه میلیون دلار دریافت می‌کنند. این یعنی مربی بلژیکی بیشتر از کی‌روش که سابقه و شهرت بیشتری داشت حقوق می‌گیرد.

طبیعی بود که انتشار این خبر بازتاب زیادی داشته باشد و خبرنگاران هم تلاش کردند صحت آن را از ابراهیم شکوری جویا شوند، ولی پاسخ سرپرست دبیری فدراسیون غیرمنتظره بود. شکوری گفت: «من نمی‌دانم مدیر برنامه‌های ویلموتس کجا چنین مبلغی را برای قرارداد گفته است و من خودم این خبر را ندیده‌ام. اگر او چنین مبلغی گفته باشد غیرحرفه‌ای عمل کرده چراکه فوتبالی‌ها می‌دانند مبلغ قرارداد محرمانه است و هر دو طرف باید این موضوع را لحاظ کنند. هیچ‌کس نمی‌آید از من یا خبرنگاران میزان دریافتی و حقوقش را بپرسد چراکه این کار اخلاقی و حرفه‌ای نیست. این موضوع محرمانه است و اگر قرار باشد مبلغ قرارداد در رسانه‌ها مطرح شود هر دو طرف باید راضی باشند.»

نمی‌دانیم منظور شکوری از «فوتبالی‌ها» چه کسانی هستند، ولی از کسی که توانسته خودش را به سرعت به رده‌های بالای مدیریت فدراسیون برساند انتظار می‌رود از آنچه در فوتبال دنیا جریان دارد مطلع‌تر باشد.

دستمزد مربیان ملی معمولاً چیزی نیست که از افکار عمومی پنهان بماند و رقم قرارداد مربیان تیم‌های مطرح جهان هم بارها در رسانه‌ها منتشر شده است. با یک جست‌وجوی ساده می‌توان به فهرست دستمزد مربیان ملی دست پیدا کرد. مثلاً بر اساس گزارشی که سایت گل در ماه مارس ۲۰۱۹ منتشر کرد، مارسلو لیپی از فدراسیون فوتبال چین سالانه ۲۸ میلیون دلار دریافت می‌کند. دستمزد سالانه یوآخیم لوو در تیم ملی آلمان ۵.۴ میلیون یورو است و دستمزد دیدیه دشان پیش از قهرمانی جهان با فرانسه ۳.۵ میلیون یورو بود. از فوتبالی‌ها که بگذریم، سازمان‌های دولتی و ادارات هم در این سال‌ها تصمیم گرفته‌اند به سوی شفافیت حرکت کنند و حتی وبسایت‌هایی تأسیس شده که می‌توان دستمزد تمام مدیران را در آن مشاهده کرد. در ساختمان سئول اما به نظر می‌رسد شفافیت طرفداران زیادی ندارد و شکوری هم تصمیم گرفته رویه اسلافش را در پیش بگیرد. فدراسیون فوتبال هرچند روی کاغذ دولتی محسوب نمی‌شود، ولی در سالیان گذشته بارها برای کمبود بودجه‌اش دست به دامن نهادهای دولتی شده و ارقام ریز و درشتی را دریافت کرده. دستمزد سرمربی تیم ملی هم معمولاً از جیب ارگان‌های دولتی پرداخت شده، پس چرا مردم که صاحبان اصلی تیم ملی هستند نباید از آن خبر داشته باشند؟

انتشار دستمزد ویلموتس مزیت دیگری هم دارد و مسئولیت بیشتری را متوجه مربی بلژیکی می‌کند. همچنین انتشار رقم دقیق آن جلوی شایعات و حاشیه‌های بیشتر را می‌گیرد.

اخبار

جمله عجیب کالدرون؛ بشار دلخور شد!

کالدرون در تازه‌ترین اظهاراتش بار دیگر بر این نکته تاکید کرده که برخلاف تیم‌های رقیب با بازیکنان داخلی و بدون نفرات خارجی در ترکیب تیمش نتیجه می‌گیرد. او بعد از بازی با فولاد خوزستان هم این جمله را گفته بود در حالی که پرسپولیس سه بازیکن خارجی در تیمش دارد. بوژیدار رادوشویچ، بشار رسن و جونیور براندائو نفرات خارجی پرسپولیس هستند که کالدرون حداقل در انتخاب دو نفر آنها نقش مهمی داشت. جونیور انتخاب کالدرون بود که با قرارداد عجیب و غریب سر از پرسپولیس درآورد و بشار رسن هم در تابستان قصد جدایی داشت اما کالدرون از عرب خواست قرارداد او حتما تمدید شود. در این میان کالدرون بارها از جونیور انتقاد کرده که این مسئله در نوع خودش جالب است اما او بشار و رادوشویچ را هم نادیده گرفته و می‌گوید تیمش بازیکن خارجی ندارد. مسئله‌ای که با دلخوری بشار رسن همراه شده است. بازیکنی که بی‌توجهی کالدرون باعث شده جایگاهش در ترکیب تیم ملی عراق هم به خطر بیفتند. با شرایط موجود و در صورت ادامه بی‌توجهی کالدرون به بشار بعید نیست این بازیکن نیم فصل از جمع سرخپوشان جدا شود.

درس بزرگ به دنیزلی

وقت تعویض است!

تراکتور سه بازی اخیر خود را با شکست پشت سر گذاشت و ۵ امتیاز از صدر فاصله گرفت. مصطفی دنیزلی بعد از این بازی گفت تراکتور را در این فصل از بازی‌ها قهرمان خواهد کرد. البته به این دیدگاه باید احترام گذاشت، چون تراکتور یک تیم پرمهره است و از همه مهمتر زمان زیادی به پایان بازی‌ها باقی مانده است. تغییر روند به شرطی خواهد بود که شکل بازی و انگیزه بازیکنان هم تغییر کند. شاید همان‌طور که مصطفی دنیزلی گفت وقت؛ وقت تعویض برخی از بازیکنان است. بازیکنانی که در سه بازی اخیر سه فرصت را از دست دادند و در شکست دخیل بودند همان‌طور که پیشتر در پیروزی‌های تیم نقش مؤثری داشتند. تیم روی نیمکت شاید از نظر اسمی کمتر باشد، اما به طور حتم از نظر توانمندی تیم خوبی است چراکه اگر غیر از این بود از سوی تیم به خدمت گرفته نمی‌شدند. وقت آن است مصطفی دنیزلی تیمش را اندکی تغییر دهد. هم از نظر تاکتیکی و هم از نظر مهره‌چینی. در خصوص تاکتیک تکرار این نکته خالی از لطف نیست که تیم باید از شرایط بازیکن‌محوری خارج و به تیم تاکتیک‌محور تبدیل شود. گرایش تراکتور به ستاره‌ها سال‌های سال است در فرهنگ فوتبال تبریز نهادینه شده در حالی که اشتباه است. بازیکن بر اساس اسم نباید جذب می‌شده که شده در حالی که مبنای جذب هر بازیکنی باید توانمندی او باشد. حالا ممکن است این بازیکن اسمی باشد یا بی‌نام و نشان و به خوبی تراکتور متوجه شده برای موفقیت باید تیمی فوتبال بازی کند.خلاقیت ستاره‌ها هم باید در اختیار تاکتیک تیم باشد. در غیر این صورت تراکتور این فصل مثل هم فصل‌های حضور در لیگ برتر قهرمان نخواهد شد. البته که تراکتور همان‌طور که مصطفی دنیزلی گفته در آینده مسیر می‌تواند قهرمان شود، اما قهرمانی نه وعده است و نه حرف بلکه دستاورد تلاش‌های حرفه‌ای در زمین فوتبال است. جام را نه به مصطفی دنیزلی می‌دهند و نه به اسم‌های دیگر. به فوتبال تیمی می‌دهند. حالا ممکن است تیمی که از نظر تیمی خوب فوتبال می‌کند تراکتور باشد. به اندازه کافی برای همه تیم‌ها فرصت تغییر وجود دارد. تغییری که در زمین هویدا باشد نه اینکه به زبان بدان اشاره شود.

خوش‌یمنی اردن برای ایران

هرگز نباخته‌ایم

با دستور فیفا و تغییر مکان برگزاری دیدار تیم ملی فوتبال کشورمان مقابل عراق، کشوری انتخاب شد که ایران هرگز در آن مغلوب عراق نشده است. آمار نشان می‌دهد برتری نسبی همواره در اردن با تیم ملی ایران بوده است. تیم ملی کشورمان در حد فاصل سال‌های ۱۳۸۲ تا ۱۳۸۹، ۴ بار با تیم ملی فوتبال عراق دیدار داشته که هر ۴ بازی در امان اردن برگزار شده است!

دیدار اول؛ برد ایران

۱۲ مهر ۱۳۸۵ برای نخستین بار تیم ملی ما در خاک اردن رودرروی عراق به میدان رفت. این مسابقه در چارچوب رقابت‌های ال‌جی در سال ۲۰۰۶ برگزار شد که تیم ملی با هدایت امیر قلعه‌نویی ۲- صفر عراق را شکست داد. شیث رضایی و مهدی رجب زاده گلزنان ایران در آن مصاف بودند.

دیدار دوم؛ تساوی با عراق

۲۶ خرداد ۱۳۸۶ دومین دیدار در چارچوب مسابقات غرب آسیا به میزبانی امان اردن برگزار شد. تیم ملی در مراحل مقدماتی با عراق صفر- صفر مساوی کرد. سرمربیگری تیم که با عنوان «تیم ب ایران» در آن مسابقات شرکت کرده بود برعهده پرویز مظلومی بود.

دیدار سوم؛ دومین برد

۳ تیر ۱۳۸۶ و در دیدار فینال همان رقابت‌های جام ال‌جی تیم ملی موفق شد عراق را با گل‌های حسین بادامکی و هاشم بیک زاده ۲- یک شکست بدهد و عنوان قهرمانی مسابقات غرب آسیا را از آن خود کند.

دیدار چهارم؛ سومین پیروزی

۹ مهر ۱۳۸۹ چهارمین و آخرین رویارویی تیم ملی با عراق در خاک اردن برگزار شد. در چارچوب مسابقات غرب آسیا با سرمربیگری افشین قطبی. دیداری که البته ایران با نتیجه ۲-یک و گل‌های سیدجلال حسینی و محمد غلامی موفق به شکست عراق شد.

دیدار پنجم؛ نتیجه نامشخص

۲۳ آبان ۱۳۹۸ پنجمین رویارویی دو تیم به میزبانی عراق در کشور ثالث باز هم در امان پایتخت کشور اردن برگزار خواهد شد. مسابقه‌ای که به دلیل شرایط ناآرام این روزهای عراق فیفا دستور به برگزاری اش در کشوری غیر از عراق داده است.